

Bir Şiir Vakti Düşüm Yola

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 18 Mart 2021

Hangi düş'ün ahvalisin ve hangi gerçekten düşüm gözünden?

İlahi bir çağrıydı adeta ve mevsimlerdi ağıtlar yakan en çok da aşk idi aksıran ve aksi bir kuş gibi gagaladığım kanatlarım.

Gözlerim donuktu çünkü ölüydü.

Şarkılarımsa suskun çünkü çürümüştü ses tellerim.

Ama üşümeyi hep sevdim ben

Üşenmeden sevdiğim her kimse

Kimsesizliğime sahip çıkan Mevla'mı sevdim en çok.

İçime düşüm sonra

Kuyularda can verdi verecek imgeler

Yolum kesişti aşkla ve kalemle

İman gücüme binaen

Acılara da idmanlıyım

Ve aralıksız nöbette idam mangası

Bense bir sürahi dolusu ölü gülücüktüm.

İsyanımdı baskın olan

İçimde saklı kibar bir lisanla

Sadece kendime saydım sövdüm

Sonra da muhafaza ettim kendime olan saygımı.

Sövgüyü de çıkardım lügatten

Artık hangi duyguysa kuş konduran

Kuş gibi çırpınan yüreğimle hemhal

Yükümü de boşalttım hani.

Bir şiirin arifesinde

Gülümsemeyi bahşedendi evren

Ölüm öncesi kıyıma uğradığım

Ansızın da kıyama durduğum kadar

Muhafazalı varlığımı sakladım gözlerden

Kalbimi ise çoktan rehine vermişim

Erişkin varlığım

Çocuk yüreğim

Bıçkın ruhum

Elbet dalgaları içimin kıyılarını döven
Sığ olmayı ise asla sevmedim
Sağ olduğum değil de sol yanımdı illa ki
Son sözü söyleyen.

Şafaktı aşkın asaleti
Şah damarımdı patladı patlayacak
Çünkü tahminimden çoktu akan kanım
Madem asılı kalamayacaktım olduğum yerde
Oldurdum ben de hayallerimi
Şerh düştüğüm her mevsim her gün
Güme giden ömrün kayıp meali.

İdame ettiğimden öte
İdrak ettiğim ne ise
Efkârın sağı solu belli olmazken
Duygularıma mezar kazdım
İçine döktüğüm bunca toprak ve imge
Kala kaldığım elbet içimde saklı tekerleme.

Bir kul idim
Oynadığımsa kumar
Kur yapan iklim neyime?
Kukumav kuşlarından hallice
Elbet düştüm yola bir şiir vakti
Sönüktü ikaz lambası evrenin
Gözümü sakındığım aşk illa ki ikilemim
Bir renktim kayıp dünün meali
Bir ses idim notaların sekizincisi
Bir şehirdim açan şiirde
En sevdiğimdi imkânsızlık
Hasreti solmayan aşka düşkün yürek.

Dökümlü etekleri özlemim
Sevebildiğimden de fazlasını diledim Rabbimden
Öğreten O idi sevmeyi
Ölümlü bedenim, asi/l yüreğim
Ne yalandı sevgim ne şaibeli
İçtiğim şiirden dahası saklıydı içimde

Bilmiyordum ama duyduğum huzur illa ki
Mademki teslim olmuşum İlahi Aşka ve Rabbime...